Весняний сад, квітки барвисті,
пісні пташині в вишині,
і ти у сяйві і намисті
подібна сонцю і весні.

А в небі радість журавлина,
і даль степів, мов крил розмах.
моя кохана Україно,
такою ти в моїх очах.

Гвіздки твої пробили руки,
на вітрі коси золоті,
а в чорнім небі — круки, круки...
То ти розп'ята на хресті.

Огні померкнули ласкаві
в твоїх очах. Кругом штики.
Втоптали чоботи криваві
твоє намисто і квітки.

Та упаде удар огнистий,
у прах розсиплються штики.
Ми підберем твоє намисто,
знов розцвітуть твої квітки.

Луна пісень кругом полине,
тебе ми знімемо з хреста,
і ти воскреснеш, Україно,
моя ти страднице свята!

1941